

60

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1960 r.

w sprawie przekazania do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132 i z 1960 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do postępowania arbitrażowego spory o prawa majątkowe, o ustalenie w zakresie praw majątkowych stosunku prawnego lub prawa oraz spory przedumowne:

- 1) pomiędzy urzędami państwowymi,
- 2) pomiędzy organizacjami społecznymi, posiadającymi zezwolenie Ministra Finansów na wykonywanie działalności gospodarczej, w zakresie tej działalności, oraz spółkami handlowymi, w których te organizacje społeczne posiadają udział na podstawie zezwolenia Ministra Finansów albo w których spółdzielnie posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, a także spółkami handlowymi, w których wszystkie udziały należą do spółdzielni i do spółek handlowych o całkowitym kapitale państwowym lub spółdzielczym,
- 3) pomiędzy urzędami państwowymi, jednostkami wymienionymi w art. 2 ust. 1 lit. a) dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U.

z 1958 r. Nr 29, poz. 132 i z 1960 r. Nr 9, poz. 58) i spółdzielniami z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych — z jednej strony, a organizacjami społecznymi posiadającymi zezwolenie Ministra Finansów na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie tej działalności oraz spółkami handlowymi, w których te organizacje społeczne posiadają udział na podstawie zezwolenia Ministra Finansów albo w których spółdzielnie posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, a także spółkami handlowymi, w których wszystkie udziały należą do spółdzielni i do spółek handlowych o całkowitym kapitale państwowym lub spółdzielczym — z drugiej strony.

§ 2. Spory określone w § 1, a wszczęte w sądach powszechnych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozpoznawane będą aż do ukończenia postępowania według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

61

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 234), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Węgry	dnia 8 czerwca	1956 r.
Argentyna	dnia 24 września	1956 r.
Afganistan	dnia 7 stycznia	1957 r.
Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Tunis	dnia 28 maja	1958 r.
Hiszpania	dnia 24 czerwca	1958 r.
Izrael	dnia 12 stycznia	1959 r.
Republika Gwinei	dnia 21 stycznia	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 22 marca 1958 roku deklaracje stwierdzające stosowanie przez Wielką Brytanię postanowień wymienionej Konwencji bez zmian do terytoriów niemetalicznych: Aden,

Brytyjska Gujana, Brunei, Cypr, Gibraltar, Północne Borneo, Sarawak, Tanganika, Uganda i Zanzibar oraz z podanymi niżej zmianami do następujących terytoriów: Brytyjski Honduras — „Artykuł 2: Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników określonych w Zarządzeniu o Pracodawcach i Robotnikach (Zarządzenie Brytyjskiego Hondurasu Nr 6 z 1943 r.), które nie obejmuje wszystkich robotników fizycznych. Artykuł 10: nie jest jeszcze objęty ustawodawstwem; Artykuł 13: jest w znacznym stopniu, lecz jeszcze nie całkowicie objęty ustawodawstwem”. Wyspy Salomona — „Artykuły 8(2), 9, 11(1) i 13: nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”; dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie wymienionej Konwencji bez zmian w imieniu terytoriów Bahama, Malta, Mauritius i Federacji Nigerii oraz z podanymi niżej zmianami w imieniu Sierra Leone: — „Artykuł 3: wymaga się, aby płace były wypłacane w gotówce, lecz niekoniecznie jeszcze w pieniądzu będącym prawnym środkiem płatniczym zgodnie z postanowieniami Konwencji; Artykuły 4(a), 6, 7 i 13: postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 22 marca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień tej Konwencji w stosunku do terytoriów: Barbados, Dominica, Grenada, Montserrat, St. Lucia, St. Vincent;